

עֲזָרִי מִעם הַשֵּׁם עֹזֶה שְׁמִים וְאֶרֶץ

סִפְר
תּוֹרַת הַזָּהָר
הַזָּהָר הַמְּתֻרָּאָם בְּלִשּׁוֹן הַקָּדֵש
הַמְּנֻקָּד
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה
מִהַתְנָא הַאֱלֹקִי רַבּוֹ שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָנָן זְיַעַן
פָּרְשָׁת קְרָה

תַּرְגּוּם קָל וְנַחֲמֵד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוּמָד בָּו

יוֹצֵא לְאוֹזֵר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעֲזָלָמִי"
בָּעוּיה"ק בֵּית שְׁמַיִשׁ תּוֹכֵב"א
אַלְלוֹל תְּשׁ"ע לְפָ"ק

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להוצאה הדת

מיסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס
כ"ק מrown אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI

CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרבנים

ולפרנסם ספרי הזוהר היומי

בבתי הכנסת, בבתי מדרשות, בשטחים,
לכל החברים ויזידים, ולכל אחד ואחד מישראל,
לקרוב הגואלה שלימה בב"א
וכל המזוכה את הרבנים זוכה לבנים צדים

לעליו נשות

מרת הינדרע לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרבר צבי יצחק, נתן מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחירים מסובסדים:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראוון ה"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פָּרֶשֶׁת קָרְחָה

ויניח קרח בֵּן יַצְחָר בֵּן קָהָת בֵּן לִוִי וְגַ�ו'. רַבִּי אֲבָא פָתָח, (תהלים יט) הַגְּחַמְדִים מֹזְהָב וּמִפְזָה רַב וּמְתוּקִים מִדְבָשׁ וּנְפָתָ צּוֹפִים. בַּמָה עַלְיוֹנִים هֵם לְבָרִי הַתּוֹרָה, בַּמָה מִכְבָּדִים הֵם, אֲהֻובִים הֵם לְמַעַלָה, אֲהֻובִים הֵם לְבָלָם, בָגְלָל שְׁחָם שְׁם קָדוֹשׁ. וּבָל מֵי שְׁמַשְׁתַדֵל בַתּוֹרָה, מִשְׁמַשְׁתַדֵל בִּשְׁמָם הַקָּדוֹשׁ וּבָצָל מִהְכָל. בָצָל בְעֹזָלָם הַזֶּה, וּבָצָל בְעֹזָלָם הַבָּא. בָא וְרָאתָה, בָל מֵי שְׁמַשְׁתַדֵל בַתּוֹרָה, אֲחוֹז בְעֵץ הַחַיִים. בֵין שְׁאֲחוֹז בָו - בָל אֲחוֹז, שְׁבָתּוֹב (משל) ו עֵץ חַיִם הִיא לְפָחָזִיקִים בָה וְגַ�ו'.

רַבִּי יַצְחָק אָמַר, בָל מֵי שְׁיַשְׁתַדֵל בַתּוֹרָה, יִשׁ לוֹ חֲרוֹת מִהְכָל, חֲרוֹת מִמִיתָה בָמֹ שְׁאָמְרָנוּ, מְשֻׂום שְׁחִירוֹת שֹׂרָה עַלְיוֹ וְאֲחוֹזָה בָו. אֲלוֹ יִשְׁרָאֵל מִתְעִטְרִים בַתּוֹרָה, יִבָצְלוּ מִהְכָל, וְלֹא יִמְצָאוּ בָגְלָות. וְזֹהוּ שְׁבָתּוֹב (אֲלוֹ יִשְׁרָאֵל מִשְׁמְרִים אֶת הַתּוֹרָה, יִבָצְלוּ מִהְכָל, וְלֹא יִמְצָאוּ בָגְלוֹת. כתוב) (שמות לב) חֲרוֹת עַל הַלְּחָת, אֶל תְּקַרְיָה חֲרוֹת אֶלָא חֲרוֹת. וְחֲרוֹת זֹו (בָאַרְיךָ) נִמְצָאת

בהתורה. התורה היא ב"ח הימין, כמו שגאנטר (דנרים לו) מימינו אש דת למו. והشمאל נבלל בימין. מי שעהוצה ימין שמאל וشمאל ימין, הרי הוא באלו מחריב עוזם.

בא וראה, אחרן ימין, לוים שמאל. קרח רצחה לעשות חלות הימין לשמאלי, ומושום זה גענש. ולא עוד, אלא שגאנט אבוי לשון הרע, גענש בפל. רבבי יהודה אמר, השמאלי נבלל תמיד בימין. קרח רצחה להחלית תקון שלמעלה ולמטה, בוגל זה נאבד מלמעלה ולמטה.

ויקח קרח. מה זה ויקח? לקח עצה רעה לעצמו. כל מי שרודף אחר מה שאינו שלו - זה בורח מפניו, ולא עוד, אלא מה שייש לו - נאבד מפניו. קרח רודף אחר מה שאינו שלו - את שלו - אבד, ואחר לא הרויה.

קרח הלך במלחקה. מה זה מחלוקת? פליגתא. מחלוקת שלמעלה ולמטה.ומי שרודף להילך תקון העוזם, נאבד מכל העוזמות. מחלוקת

הייא מחלוקת של השלום, וכי שוחילק על השלום חילק על השם (דף קע ע"ב) הקדוש, משום שם הקדוש נקרא שלום.

בأن וראה, אין העולם עומד אלא על שלום. בשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, לא יכול להתקיים ולא לעמוד, עד שבא והשרה עליו שלום, ומהו? שבת, שהוא שלום הארץ ונחיתות ננים, והוא עומד להתקיים העולם. וכי שוחילק עליו, יאבד מהעולם.

אליך חילק על שבת, שחייה (במדבר טו) מקויש עצים. מי אortsם עצים? אortsם עצים אחרים, במו שאמרנו. ואלו דברי (אלנות) חל, וחל בקדש לא שורה, (מכאן והלאה דברי חל בשבת אסור וداع) שחלק על שלום של מעלה.

רבינו יוסף אמר, בתוב (תהלים קיט) שלום רב לא האבי תורה ונגו'. התורה היא שלום, שבתוב (משל) ובכל נתיבתיה שלום. וקרח בא לפנים שלום של מעלה ומטה, ומשם זה גענש מלמעלה ומטה.

וַיָּקְמוּ לִפְנֵי מֶשֶׁח וְגֹן. פָּסּוֹק זוּה פְּרִשְׁוֹתָה הַתְּבִרִים. רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, קָרְאִי מוֹעֵד, קָרְאִי בְּתוּב, חָסֶר יוֹ"ד. לְמַה קָרְאִי? אֲלֹא בְּכֵד הוּא - מִלְבּוֹת הָאָרֶץ בְּעֵין מִלְבּוֹת תְּרָקִיעַ. וִסְוּד זוּה - בְּלָא אָוֹתָם בְּתָרִים עַלְיוֹנִים שְׁחִישָׁם הַקָּדוֹשׁ נָאָחוּ בָּהֶם, בְּלָם מִזְמְנִים מִמְּקוּם שְׁגָךְרָא קָדֵשׁ, זוּה שְׁבָתוּב (וַיָּקָרָא בָּנוּ) מִקָּרְאִי קָדֵשׁ. וְאִמְתָּהִי? בְּשָׂעָה שְׁמֹועֵד זָמִן בְּעוֹלָם. בָּמוֹ שְׁאָוֹתָם בְּתָרִים עַלְיוֹנִים שְׁמִזְמְנִים מִקָּדֵשׁ הָעָלֵיָן, בְּכֵד גַּם קָדֵשׁ תְּחִתּוֹן זָמִן לְחִילִיּוֹת עַטְרוֹת וּלְהַעֲלוֹתָם.

קָדֵשׁ עַלְיוֹן יָדוּעַ, קָדֵשׁ תְּחִתּוֹן חַבְמָת שְׁלָמָה, בְּכֵד גַּם הִיא מִזְמָנָת לְבֵל חִילִית, וְאָוֹתָם תִּלּוֹת בְּלָם עֲתִידִים לְהַתְעִטָּר בְּקָדֵשׁ תְּחִתּוֹן זוּה בָּזְמִן שְׁמֹועֵד שָׁרוּי בְּעוֹלָם. וּבָמוֹ שְׁחִילִית עֲזָמִדים לְמַעַלָּה, בְּכֵד גַּם עֲזָמִדים מִמְּפִי הַעֲמִים בְּגִנְמָתָה לְמַטָּה, וְעַל זוּה נִקְרָאוּ קָרְאִי מוֹעֵד. וּמְשֻׁום שְׁחָם לְמַטָּה, קָרְאִי מוֹעֵד חָסֶר, (בָּמוֹ שְׁלָמָה) אֲבָל הַם בְּשְׁלָמָה יִתְּרַח.

אֲנָשִׁי שם וְדֹאי, וְלֹא אֲנָשִׁי ה'. וַזְחֵוּ סָוד (ויקרא כד) בְּנֶקְבוֹ שֵׁם יוֹמָת, וּבְאָרְנוֹ, וְעַל זֶה נִקְרָא כֵּאן אֲנָשִׁי שם וְדֹאי. כִּיּוֹן שְׁמָצָר הַגְּבוּרָה בְּאַיִם, אֲנָשִׁי שם הֵם, תְּרִי שְׁבָחָם יִתֵּר, אֲבָל הֵם לְקָחוּ לְעַצְמָם וּגְאָחֹזָו בְּמַחְלָקָת.

בְּכָר וַיַּדַּע ה' אֶת אָשָׁר לוֹ. לְמֹה בְּכָר? וְלֹמֹה קָדוֹשׁ וְלֹא טְהוֹר? אֲלֹא הֵם בָּאוּ מִצְדָּשָׁל טְהוֹר, וּקָדוֹשׁ הַפְּהַזָּן. אָמַר מִצְחָה, בְּכָר, בְּשִׁבְתָּר הַפְּהַזָּן מִתְעוֹזָר בְּעֹזָלָם - אִם אַתֶּם כְּהַנִּים, תְּרִי בְּכָר, עֲבָדוּ עֲבֹודָת הַבָּכָר, וְאוֹ וַיַּדַּע ה' אֶת אָשָׁר לוֹ וְאֶת הַקָּדוֹשׁ. אֶת אָשָׁר לוֹ - סְתָם, זֶה הַלְוִים. וְאֶת הַקָּדוֹשׁ - זֶה הַפְּהַזָּן. אוֹ וַיַּקְרִיב אֲלֵיו. וְאַיִן מֵי שִׁיבָּחֵין בְּדָבָר אֲלֹא בְּכָר. אִם תְּהִיוּ רָאוּיִם לְהַשְׁאָר בְּצָדֵךְ, בְּכָר לֹא יִסְבֶּל אֶתְכֶם, שְׁהִרְיָה לֹא זִמְנוֹ הִוָּא. וְאִם תְּתַרְאֵו לְהַשְׁאָר בְּחִסְפָּד, תְּרִי זִמְנוֹ הִוָּא, וְתִשְׁאָרוּ אֲצָלוֹ וַיַּקְבֵּל אֶתְכֶם.

בְּמֹה? בְּקָטָרָת. שְׁהִרְיָה קָטָרָת צְרִיכָה שׂוֹשְׁבִין לְהַתְּקִינָר עַל יָדוֹ בְּכָל וּלְהַתְּקִינָר. מַיִם

השׁוֹשְׁבִין? זה הכהן. ומשום בה, ותיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש, ולא הטהור. שתי דרגות הן: קדוש וטהור. כהן קדוש, לוי טהור. ועל זה הקדוש בתוב.

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לבלبشر. בא וראה, משה ואחריו מסרו עצםם לימות, במה? משום שבתוב ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות. רוחות בתוב חסר ואנו. ומשום זה אין המרות הויא, ובבל מוקם נפילת אפים לאותו מקום. ועל זה אל אלהי, אל - זה שבחתוב (תהלים ז) ואל זעם בכל יום. אלהי הרוחות - מהו מקום צדקה נשמות העוזלים, ובכל הנשמות לשם עולות, ומשם באות. (שם גראות).

רבי יהודה פתח, (אייב לד) שמעו חכמים ملي וידעים האינו לי. פסוק זה אליו הוא אמר. בא וראה מה בתוב, (שם לב) ובשלשת רעיו חרחה אף על אשר לא מצאו מענה וג�. שתרי הם היו אומרים דברים, ואיזוב לא היה מתנחים עליהם.

מִבָּאֵן לְמִדְנָה, מַיְשָׁגֶבֶנָם לְנִיחָם אֶת הָאָבֶל, צְרִיךְ
לְיִסְפֵּר דְּבָרִים בְּתֹחֲלָה, (דף קע ע"א) שְׁתִּירִי חֶבְרִיו שֶׁל אַיּוֹב
הָיוֹ אָזֶמֶרִים דְּבָרִי אַמְתָה, אָבֶל לְנִיחָמוֹ לֹא, מִשּׁוּם
שְׁצְרִיךְ דְּבָרִים שַׁהְוָא יוֹדֵה עַלְיָהֶם (ברוך אַמְתָה), וְאוֹ
יְקַבֵּל עַלְיוֹ אֶת הַדִּין וַיֹּודֵה לְמֶלֶךְ תְּקִדּוֹשׁ עַלְיוֹ. מַה
כְּתֻובָה? וְאֵלֵיהָוָא חַפְּה אֶת אַיּוֹב בְּדָבָרִים וְגוֹ'.
שַׁהְוָדָה אַחֲרֵ בָּה לְקִדּוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הִיא וַיְקַבֵּל עַלְיוֹ דִין
שְׁמִים.

בָּא וַיַּרְאָה, כְּתֻובָה (אייוב לד) לְבֵן אֲנָשֵׁי לִבְבָּשָׁמָעוֹ לִי
חַלְלָה לְאֵל מִרְשָׁע וַיְשִׁדי מִעְזָל. לְבֵן אֲנָשֵׁי לִבְבָּשָׁמָעוֹ לִי,
שְׁלִימִים בְּכָל לְהַבְּחִין דְּבָרִים. חַלְלָה לְאֵל
מִרְשָׁע, זֶה שְׁכָתוֹב (תהלים ז) וְאֵל זָעַם בְּכָל יוֹם. וַיְשִׁדי
מִעְזָל, זֶה סְמוֹךְ בְּגַד זֶה, (ונדרי פְּרִשְׁוֹת) אֵל שְׁדִי. (שם)
כִּי פָעֵל אָדָם יִשְׁלַּם לוֹ, תְּרִי אָדָם הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וַעֲשָׂה מִעְשָׂיו וְחוֹטְטָא לִפְנֵי רַבּוֹנוֹ, אָתוֹ מִעְשָׂה
תָּלֵוי עַלְיוֹ לִשְׁלַּם לוֹ דִין. זֶה שְׁכָתוֹב כִּי פָעֵל אָדָם
יִשְׁלַּם לוֹ, אָתוֹ מִעְשָׂה יִשְׁלַּם לוֹ.

ועם כל זה - אם ישים אליו לבו. כיון שהאדם
שם לבו ורצונו לשוב לפניו רבונו, או אל
אליה הרוחות רוחו ונשמהו אליו יאסף להצדר
בצורך חמימות, ולא משאיר נפשו בחוץ להדzon בדין
אחר.

רבבי יוסף אמר, דבר זה סוד (אחר) הווא בדינים
הנסתורים של הקדוש ברוך הוא. כי פעל
אדם ישלם לו, להדzon בדין, ובאותם מעשים
שהאדם עושה בעולם הזה ומעליהם להדzon במעשייו,
יאבד מהעולם. מה בתוב אחריו? מי פקד עליו
ארצה ומי שם תבל בלה. מי פקד עליו ארצה -
זהו אחיו שנגיאל אותו. מי שם תבל בלה - שבוניה
בית וboneה בנין עולם ותקוון וישוב. מה בתוב
אחריו? אם ישים אליו לבו. אדם זה שזכה עליו
לבנות בנין, צrisk לבו לב ורצון אל אותו המטה.
מבחן, אדם שבא על אותה אשא בשבייל יפי
ותאזה שלו, הרי בנין עולם לא נבנה, שתהרי רצון
ולב לא התפוז אל המטה.

וּמְשִׁים בַּד בְּתוֹב אָם יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו, בְּרַצּוֹן הַלְּבָב
 שִׁיבּוֹן אֶלְיוֹן, אוֹ רִיחֹן וְגַשְׁמָתוֹ אֶלְיוֹן אַסְפָּת,
 וְגַמְשָׁךְ אֶלְיוֹן לְהַבְּנוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה. מַה בְּתוֹב
 אֲחָרוֹן? יָנוּעַ בֶּל בְּשֶׁר יְחִיד וְאָדָם עַל עַפְרָה יָשֻׁוב.
 יָנוּעַ בֶּל בְּשֶׁר יְחִיד - אַזְתָּו גּוֹף יְבָלָה בְּעַפְרָה וּבֶל
 אַזְתָּו בְּשֶׁר. וְעַכְשָׂו אָדָם עַל עַפְרָה יָשֻׁוב. הָרִי
 הַתְּחִדְשָׁוֹת הַבְּנִין בְּמִקְדָּם, וַיָּשֻׁוב עַל עַפְרָה שֶׁל בְּנִין
 שֶׁל גּוֹף אַחֲרָבָמוֹ שְׁהִיה בְּהַתְּחִלָּה. וּעַל זוֹה רִיחַ
 וְגַשְׁמָה בַּיָּדֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְחַם עַל בְּנֵי אָדָם
 שֶׁלֹּא יָאֶבֶד מִהָּעוֹלָם הַזֶּה וּמִעוֹלָם אַחֲרָה, בְּגַלְלָה זוֹה
 אֵל אֱלֹהִי הַרְיוֹחות לְבֶל בְּשֶׁר.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן כֵּה אָתָּה הַמְּחַתָּה וְגוֹן. רַبִּי
 חִיא אֶפְתָּח, (משל ט) חַמֶּת מֶלֶךְ מֶלֶאכִי מִנּוֹת
 וְאִישׁ חַכְםָם יְבָרֶכֶת. בְּמַה יִשׁ לְהַמֵּם לְבָנֵי אָדָם
 לְפָחד מְחַטְּאֵיכֶם וְלִשְׁמֹר מְעִיטֵיכֶם, שְׁתַּרְיִ בְּכַמָּה
 וּמְגִינִּים הָעוֹלָם גְּדוֹן, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם הַמְּעָשִׂים עוֹלִים
 בְּמַשְׁקָל, וּמְשִׁגְיָחִים עַלְיָהָם לְמַעַלָּה וְגַבְתָּבִים
 לְפָנֵיכֶם. וּבְשִׁפְעָשִׂי בָנֵי אָדָם לֹא בְשָׁרִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ,
 עַוְלָה הַרְגֹּנוֹ וּמִתְעֹזֵר הַדִּין. זֶה שְׁבָתּוֹב חַמֶּת מֶלֶךְ

מְלֹאכִי מֵות, וְעַל זה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם צְרִיךְ אָדָם
לְהַזְהָר מְחֻטָּאִיו.

וְאִישׁ חֶבֶם יַכְפְּרֹגָה. בְּשַׁעַת שְׁבָעֵלי הַדִּינִים
עוֹמָדים עַל הָעוֹלָם וְהַרְגֵּנו תָּלוּי - אֲםִין יִשְׁ
בַּדּוֹר צְדִיק שְׁרַצּוֹם לְמַעַלָּה, תְּקִדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא
מְשֻׁגֵּיחַ עַלְיוֹן וְשׂוֹבֵד הַרְגֵּז. לְמַלְךְ שְׁרַגְנוּ עַל עַבְדָּיו,
וְתִּהְיֶה תּוֹבֵעַ אֶת הַשׂוֹטֵר הַמוֹצִיא לְפָעֵל לְעֲשׂוֹת דִין.
בֵּין כֵּה נְבָנִים אֲהוֹב הַמֶּלֶךְ וְעַמְדֵל לְפָנָיו. כִּיּוֹן שְׁרָאָה
אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ, אָזְרוּ פָנָיו. גַּשְׁאָר אוֹתוֹ אֲהוֹב הַמֶּלֶךְ
לְדִבָּר אָתוֹ, וְהַמֶּלֶךְ שָׁמָת. אַחֲר כֵּה בְּשַׁהְגִיעַ
הַשׂוֹטֵר וְרָאָה פָנָיו שֶׁל הַמֶּלֶךְ שְׁמָחִים, הַסְּתָלִיק
וְתַלְךְ לוֹ וְלֹא עָשָׂה דִין. וְאוֹנוֹ אוֹתוֹ אֲהוֹב הַמֶּלֶךְ
בְּקַשׁ מִהַמֶּלֶךְ עַל עַבְדָיו, וִמְכַפֵּר לָהֶם. וּמְשֻׁוּם זה,
וְאִישׁ חֶבֶם יַכְפְּרֹגָה.

גַּם כֵּאן, בְּשַׁמְּשָׁה רָאָה רַגְנוּ תָּלוּי, (דף קע ע"ב) מִיד -
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן, מְשֻׁוּם שַׁחַתּוֹא שְׁוֹשְׁבֵין
הַמֶּלֶבֶת, וַיִּקְטַּרְתָּ עַזְלָה רַק בִּידֶךָ, שַׁחַתּוֹא מְרֻבָּה
שְׁלָוָם בְּעוֹלָם וְקוֹשֶׁר קְשָׁר הָאָמוֹנה. קְטַרָת, תְּרִי

פְּרִשּׁוֹת, שְׁמַחָה נְשָׁלָמָעָה וְשָׁלָמָתָה, נְשָׁר
חֲאָמָנוֹת, סְלוֹק חֶרְגֹו. זהו שְׁבָתּוֹב (משל ב') נְשָׁמוֹן
וְקְטָרָת יִשְׁמָח לֵב. ואו - וְאִישׁ חָכָם יַבְפְּרָנָה,
יַנְקָה וַיְתַהַר אָתוֹ רָגֹז, וְרַחֲמִים מְתֻעָזָרִים.

רַבִּי אֶלְעֹזֶר אמר, (במדבר ז) אל תִּבְרִיתוּ אֶת שְׁבָט
מְשָׁפְחָת הַקָּהָתִי מִתֹּוךְ הַלְוִיִּם, מִשּׁוּם שְׁהָם
גָּוע וְשָׁרֶשׁ הַלְוִיִּם. זוֹאת עֲשֵׂו לָהֶם וְחוּיו וְלֹא יִמְתַוּ,
שְׁצָרִיךְ הַבְּהֵן לְתַקְנָם. שְׁאָף עַל גַּב שְׁהָם קְרוֹבִים
לְקָדְשׁ, לֹא יִבְנְמוּ אֶלְאֶ רק בְּתַקְנוֹן הַבְּהֵן, שְׁהָוָא
יֹדֵע סִימָן שִׁגְיָעָו אֶלְיו, וְלֹא יוֹתָר. וּבְשִׁמְבָבִים
לְכָלִי הַקָּדְשׁ, אֹז שׂוֹרָה בְּסִי אַחֲרָה, וְאָסּוֹר לְהָם
לְהַתְּקַרְבָּן וְלִרְאוֹת, שְׁתַרְיִ דָּבָר בְּחַשְׁאי אֵין לְהָם,
אֶלְאָ לְבָהֵן, (וְעַל זה) שְׁדָבְרֵיהֶם וּמְעַשְׁיָהֶם בְּסָוד
וּבְחַשְׁאי, וְלִלְוִיִּם לְהָרִים קוֹל.

בְּגַלְל זה בְּהָנִים בְּחַשְׁאי וּבְסָוד, וְעַל זה אָסּוֹר
לְהָם יֵין, שִׁין לְהַרְמָתָ קֹול וּבְגַלְלִי סָוד
הֵוָא. **בְּגַלְל** זה לִוִּים גִּמְסָרוּ לְהַרְמָתָ קֹול, שְׁתַרְיִ
בְּדִין נְאָחָזִים, דִין בְּגַלְוִי הוּא וְלִפְרָסָם דָּבָר לְפָנֵי

הפל. אבל כהן, כל דבריו בסוד וחשאי, ולא בגלו. (סימן הפל - שמאל תחא דזחת, ימין מקרבתה) משום זה הוא ימין (מגב), בשדיים שרוויים בעולם מצד שמאל, ימין תחא מקרבתה, ובמה? בקטרת, זה היא בחשאי, בסוד דקיק ובנימי מהבל.

בא וראה, בשמיות אחר מתחיל לעזרה התעוררות, בשלא נמצאים צדיקים, מזבח פנימי מטהזר אליו ועומד מולו, ותדיינים שוכבים. ועל זה עומד מיל זה, ואו תדיין מסתלק.

רבי אלעזר אומר, (במדר ר) זאת עבדת בני קהת באחלה מועדר קדש הקדשים. בשעה שעוני קהת לזכחים לדורש קדושים, או בא כהן וחופה הפל, עד שלא יקרבו לכהן, ולא ראו מעולם מה שעיהם לזכחים, אלא הפל מבהמה, במז שבטות (שם) ובא אהרן ובניו בנטע המחנה והורדו את פרכת המטה. ורב בטויי כל הקדש הם תבלת, משום שתבלת תרי בארץ ונtabאר. אחרי

שְׁחַתְּבָפָה הַפֵּל, מִתְקָרְבִּים בְּנֵי קָהָת שְׁלֹזְקָחִים,
וְלֹא מִתְקָרְבִּים אֶלָּא בָּאוֹתָם בָּדִים שְׂיוֹצָאִים
הַחֲזָצָה. וְהוּ שְׁבָתָוב (שם) וּכְלָה אַחֲרֵן וּבְנֵיו לְבַפָּת
אֶת הַקָּדֵשׁ וְנוּ', בְּגַם־עַמְּדָה וְאַחֲרֵי כֵּן יָבֹא בְּנֵי
קָהָת לְשִׁאת וְנוּ'.

בְּגַלְלָה בְּדַ קְטָרָת, שְׁהִיא פְּנִימִית, וְכֹל מַה שְׁבָסּוֹד
- לְפָהָן גָּמָסָר. וְעַל זה, וַיַּקְרַב אַחֲרֵן בְּאַשְׁר
דִּבֶּר מָשָׁה וַיַּרְא אֶל תֹּוךְ הַקְּהַל [וְנוּ'] וַיִּתְן אֶת
הַקְּטָרָת, שְׁהִיא פְּנִימִית, סּוֹד הַפְּהָן. או - וַיַּכְפֵּר
עַל הָעָם וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמְּתִים וּבֵין הַחַיִם, בֵּין עֵץ
הַחַיִם וּבֵין עֵץ הַמְּוֹתָה. או הַיָּמִין מִקְרִיב זה לְזוֹה,
וַתַּעֲצֶר הַמְּגַפָּה. אֲשֶׁר חִלּק הַפְּהָן, שְׁלַבְהָן יִשְׁכַּן
לְמַעַלָּה וַיַּשֵּׁשׁ לוֹ כְּחָ לְמַטָּה, וְהוּא גּוֹרָם שְׁלֹום
לְמַעַלָּה וְלְמַטָּה, וְבָכְלָה זָמֵן הַשְּׁמָאל עֹזֶב לְיִמְין.
זהו שְׁבָתָוב (שם יח) וַיַּלְוֹז עַלְיָד וַיַּשְׁרַתָּה, וַיִּמְין
בְּשִׁמְאָל גָּמָצָאִים בְּמַקְדֵּשׁ.

רַבִּי אֶלְעֹז הָיָה עוֹמֵד לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן אָבִיו.
אָמַר לוֹ, בְּרַתּוֹב (קהלת ט) רַיָּה חַיִם עִם אַשָּׁה

אֲשֶׁר אַהֲבָת בְּלִי יְמִי חַיִּים הַבָּלָה. אָמֵר לוֹ, בָּא וְרָאָה,
רָאָה חַיִּים עִם אֲשֶׁר אַהֲבָת - (וְהִיא אֹמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן,
בְּתוּב (קהלת ט) רָאָה חַיִּים עִם אֲשֶׁר אַהֲבָת) זֶהוּ סֹד שְׁצָרִיךְ
אָדָם לְהַכְלִיל חַיִּים בָּמָקוּם זֶה. זֶה בְּלִי זֶה לֹא
הַוְלֵה. וְצָרִיךְ אָדָם לְהַכְלִיל מִדְתַּיּוֹם בָּמִדְתַּת לִילָה,
וּמִדְתַּת לִילָה בַּיּוֹם. וְזֶהוּ רָאָה חַיִּים עִם אֲשֶׁר
אַהֲבָת. מָה הַטְּעֵם? בַּי הוּא חַלְקָה בְּחַיִּים, שְׁחִיִּים
לֹא שׂוֹרִים אֶלָּא עַל זֶה. וּבְעַמְלָךְ אֲשֶׁר אַתָּה עַמְלֵךְ
תַּחַת הַשְּׁמֵשׁ, בֶּמוֹ שְׁאָמֵר (משל י) בְּכָל דַּרְכֵיכְךָ דָּעָהוּ
וְזֹהֵא יִשְׁרָאֵל חַתִּיךְ.

וּבָא וְרָאָה, בְּלִי דְּבָרִי שְׁלָמָה הַפְּלָה, בְּלָם נְסָתָרים
לְתוֹךְ הַחַבְמָה. וּפְסָוקִים אַלְוּ נְרָאִים שְׁחִתָּרָה
הַרְצִוָּה, בֶּמוֹ שְׁבָתּוּב (אמֵר לוֹ רַבִּי אַלְעָזָר, בְּתוּב) אַחֲרִיו,
(קהלת ט) בְּלִי אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדָךְ לְעַשׂוֹת בְּכָחָךְ עַיְשָׂה
בַּי אֵין מְעַשָּׂה וְחַשְׁבּוֹן וְנוּ'. הַפְּסִיק תְּזִיה יִשְׁ
לְהַתְּבוֹנֵן בָּוּ, בְּלִי אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדָךְ לְעַשׂוֹת בְּכָחָךְ
עַיְשָׂה, וּבַי שְׁלָמָה (דף קעה ע"א) שְׁחַבְמָה עַלְיוֹנָה בָּוּ יוֹתָר
עַל בְּלִי בְּנֵי הָעוֹלָם אָמֵר בָּה?!

אֲלֹא (אמר לו) **כִּלְבָּרִי** **שֶׁלְמָה הַמֶּלֶךְ** **עַל סֹוד חַכְמָה נְאָמָרִי.** בא וראה, **כִּל אָשֵׁר תִּמְצָא יְדָךְ לְעַשּׂות בְּכָחָד עַשְׂתָּה,** זהו **שְׁצִירִיךְ** **אָדָם לְהַכְלִיל שֶׁמֶאל בַּיּוֹם,** **וְכִל מָה שֶׁהוּא עֹזֶשֶׁ צִירִיךְ לוֹ שֶׁלָּא יְהִי,** **אֲלֹא כְּלוּלִים בַּיּוֹם.** **כִּל אָשֵׁר תִּמְצָא יְדָךְ - זֹה הַשְּׁמָאל.** **לְעַשּׂות בְּכָחָד - זֹהוּ הַיּוֹם,** **בָּמוֹ שְׁגָגָאָמֵר** (שמות טו) **יְמִינְךָ ה'** **נְאָדָרִי בְּפֶתֶח.** **וּבִיוֹן שֶׁהָאָדָם יָזַהֲר שֶׁבֶל מַעֲשָׂיו יְהִי לְצֵד יְמִין וַיְכַלְּלִיל שֶׁמֶאל בַּיּוֹם,** **או הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא שׂוֹרֵה בָּו בְּעוֹלָם הַזֶּה,** **וַיְכַנֵּס אֶזְהָר אֶלְיוֹ לְאַזְהָר הַעֲזָלָם הַבָּא.**

וְלֹא **יָאָמֵר אָדָם, בְּשָׁעָה שָׁאָבָא לְאַזְהָר עֲזָלָם,** **או אַתְּבָע מַהְמָּלֶךְ רְחָמִים וְאַשּׁוֹב לְפָנָיו, אֲלֹא - בַּי אֵין מַעֲשָׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַכְמָה, אַחֲר שִׁיסְתַּלֵּיק אָדָם מֵהַעֲזָלָם הַזֶּה.** **אֲלֹא אִם רֹצֶחֶת אָדָם שְׁהַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹש יָאִיר לוֹ לְאַזְהָר עֲזָלָם וַיְתַנוּ לוֹ חָלֵק בְּעוֹלָם הַבָּא, יִשְׁתַּדֵּל בְּעוֹלָם הַזֶּה לְהַכְלִיל מַעֲשָׂיו בַּיּוֹם,** **וְכִל מַעֲשָׂיו יְהִי לְשֵׁם הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא.** **שְׁתַּרְיִ לְאַחֲר בְּשִׁיחָתְבָגִים מֵהַעֲזָלָם הַזֶּה לְהַדּוֹן בְּדִין**

הַקְשָׁה בְּדִין הַגִּיהָנָם, אֵין שֶׁם עֲצָה וְחַבְמָה וַיְשַׁבֵּל לְהַגְּנִיל מִן הַדִּין.

דָּבָר אַחֲרַכְיָה אֵין מַעֲשָׂה וְחַשְׁבּוֹן וְדַעַת וְחַבְמָה בְּשָׁאוֹל - בַּגִּיהָנָם יֵשׁ בָּו מִדּוֹרִים עַל מִדּוֹרִים; מִדּוֹר תְּחִתּוֹן שָׁאוֹל, מִדּוֹר תְּחִתּוֹן מִפְנוֹ אֶבֶדֶן, וְזֹה סְמוֹךְ לְזֹה. מֵי שְׁיוֹרֶד לְשָׁאוֹל, יָדַינוּ אֶזְרָנוּ, וּמִשְׁם יַצְפָּגֶת וְעוֹלָה. זֹהוּ שְׁבָתּוֹב (שמואל-א ב) מִזְרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל. וּמֵי שְׁיוֹרֶד לְאֶבֶדֶן, שׁוֹב לֹא עֹלָה לְעוֹלָמִים.

מֵי שְׁיִשׁ בָּו מַעֲשָׂה טוֹב אוֹ שֶׁהוּא (אם טוֹב הוּא) בַּעַל חַשְׁבּוֹן, תָּרִי בְּאֶרְזָה, שְׁבָכָל לִילָה וְלִילָה טָרַם יִשְׁכַּב וּטָרַם יִיְשַׁן, צְרִיךְ אָדָם לְעִשּׂוֹת חַשְׁבּוֹן מִמְעָשָׂיו שְׁעִשָּׂה כָּל אֶזְרָנוּ יוֹם, וַיַּשְׁׁוב מִמָּה וַיִּבְקַשׁ עַלְיָהָם רְחִמִּים. מֵה הַטּוּם בְּאֶזְרָה הַשְׁעָה? מִשּׁוּם שְׁבָאֶזְרָה שְׁעָה עַז הַמֹּות שׁוֹרָה בְּעוֹלָם, וְכָל בְּנֵי הַעֲוָלָם טֹעָמִים טֻעם הַמֹּות, וְצְרִיךְ בְּאֶזְרָה שְׁעָה לְעִשּׂוֹת חַשְׁבּוֹן מִעָשָׂיו וַיַּדַּח עַלְיָהָם, מִשּׁוּם

שָׁאֹתָה שְׁעָה נִשְׁלֵת הַמִּוּת, וְאֶלְهָ נִקְרָאים בְּעָלִי חַשְׁבּוֹן.

ובכן מי שמשתדל בדעת ובחייבת לרעת את רבונו, בשייערו אותו לחשות ולהסתבל באוֹתם רְשָׁעִים שְׂגֻטָּרוּ בְּגַיהֲנָם וּבְדֶרֶגֶת הַשְׁאֹל, ובכלם צויחים מאותן דרגות - הוא לא ישבאר שם ולא ימצא ביןיהם, ועל זה אין מעשה וחשbon ורעת בשאול, ולא ימצא אלא למעלה למעלה, במקום שכמה אורות ומנורות ובמה בסופים שורים שם, ותקדוש ברוך הוא בא (בז) (ומשתוקק לו) להשתעשע עם שאר הצדיקים שבנו עדן. אשרי חלק הצדיקים בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם בתוב (תהלים קט) אה צדיקים יודוי לשמד ישבו רשעים את פניה.

ועבד הלי הוא את עבודה אهل מועד וכו'. רבינו אבא פתח, (ישעה מ) היושב על חיג הארי וכו'. בא וראה, בשרצה הקדוש ברוך הוא לברא העולם, אלה ברצון לפניו וברא אותו בתורה,

(בשעליה ברצון לפני הקדוש ברוך הוא לברא העולם, הסתכל בתורה וברא אותו) ובה נתקן. זהו שברתו (משל ח) בהבינו שמים שם אני. ובתוב (שם) ואתי אצלו אמון. ותני הקימנו, אל תקרי אמון אלא אמן.

בשבא לברא אדם, ותני התבאה, אמרה תורה: וכי לחתם נקראת הארץ אפains ורב חסיד? באotta שעשה שיצא אדם לעולם, היה זיו פרצופו מלמעלה מלמטה, והיו פוחדים ממנה כל הבריות, ופרשות. בא וראה, לא התקים העולם ולא השלים עד אותה שעשה שיצא אדם בשילמות הכל, והתקdash היום ונתקן בפה קדוש לפלה, או השתלמו עליונים ותתונים, ונמצאו שמחות בכל העולמות.

באורה שעשה שרצה היום להתקdash, היו יוצאים רוחות של השדים להבראות גוף שליהם, והתקdash היום ולא נבראו, ונשאר העולם כמו שגפוגם ממלאכתו ומסתובב (דף קעה ע"ב) (ונחסר). בין שעתdqם יישראל ונשלמו ברגותיהם ונמצאו שעתdqם יישראל ונשלמו ברגותיהם ונמצאו

לוּוִים מֵצֶד הַשְׁמָאל, כַּאֲשֶׁר (א) גַּשְׁלִים אֹתוֹ פָּגָם
שֶׁל הַעֲזָלָם שֶׁמֵּצֶד שְׁמָאל.

ועל זה צריכים הלויים להטהרת, ואו הפל נבלל
בימין והעוזלים לא נפוגם, ומושום בך בתוב,
יעבר הלוי הוּא. הוא השלים לציד שמאל, הוא
השלים לפוגם העוזלים. ואפלו אותו צד צפונ
שנשאר חסר בעוזלים, כשברא הקדוש ברוך הוא
העוזלים, הלוי השלים בארון לפל. מה זה בארון?
באותו משא שחי נושאים במשבז, גשלים כל
אותו פוגם על ידו.

הוא - למלחה לשמאלו. הוא - נבלל בימין. עוד
הוא - זה העתיק. אלמלא תדין לא נמצא
בעוזלים, לא היו יודעים אנשים אמונייה עליונה, ולא
ישתדרו בני אדם בתורה, ולא יתקינו מצוות
התורה. עבודה בשילמות שתהמצאה בעוזלים אל
הפלק הקדוש מי יעשה אותה? היה אומר זה
הלוי.

וְעַזְדָּר יַעֲבֹר הַלְוִי הַוָּא - בֶּמוֹ שֶׁנְאָמֵר (דברים ז) בַּי ה' הַוָּא הָאֱלֹהִים. הַוָּא הַשְׁלִימָם שְׁלִמוֹת לְהִזְוֹת הַכָּל אֶחָד. הַזָּא - פְּשׁוֹט לְקַבֵּל אֶת בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל, בֶּמוֹ שֶׁנְאָמֵר (שיר השירים ב) שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵּי, בְּשִׁבְיל לְחַבֵּר זָוֶג בְּאֶחָד. מַי עֹזֵר אֶת הָאַהֲבָה? הַנּוּ אֹמֵר הַוָּא. עַזְדָּר הַוָּא - בֶּמוֹ שֶׁנְאָמֵר (עַזְדָּר הַוָּא - זָהָיק, בֶּמוֹ שֶׁנְאָמֵר בַּי ה' הַוָּא הָאֱלֹהִים) (תהלים ק) הַוָּא עַשְׁנוּ וְלֹא אַנְחָנוּ עָמֹו. בְּגַלְל בְּדַי הַוָּא לְמַטָּה, הַוָּא לְמַעַלָּה, הַוָּא גִּנְלָה, הַוָּא נְסָתָר, הַוָּא אֱלֹהִים.

רַבִּי יַצְחָק אָמֵר, עַתִּיד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא לְהִארֵל לְלִבְנָה בְּאוֹר הַשְּׁמֶשׁ, וְאוֹר הַשְּׁמֶשׁ יִהְיֶה עַל אֶחָד שְׁבַע פָּעָמִים. זֶהוּ שְׁבַתּוֹב (ישעיה ל) וְתִיחְיֶה אוֹר הַלִּבְנָה בְּאוֹר הַתְּמָה וְנוּ. וּבְתוֹב (שם ס) לֹא יִבּוֹא עַזְדָּר שְׁמֶשׁ וַיַּרְחֵךְ לֹא יִאָסֵף. וּבְתוֹב (שם) לֹא יִהְיֶה לְךָ עַזְדָּר הַשְּׁמֶשׁ וְנוּ.

רְעֵיָא מִהִימָּנָא

כָּל פֶּטֶר רְחֵם לְכָל בְּשֵׁר וְנוּ, וְאֶת בְּכֹור הַבְּהָמָה הַטְמָאָה תִּפְדַּח. מִצְוָה זוּ לְפִדּוֹת פֶּטֶר חֲמֹור,

לְפָדוֹת לְעוֹלָם הַבָּא. וְאֵם קָדָם שְׁחִילָה לְאַזְתָּו עֲזָלָם
לֹא יִפְדַּח נֶפֶשׁ וְרוֹחָה וְגַשְׁמָתוֹ בַּתּוֹרָה, עַתִּיד לְחֹזֶר
לְעוֹלָם הַזֶּה בְּבִתְחָלָה, (איוב ל) יִשְׁזַב לִימֵי עַלְוָמִיו,
וַיַּקְבִּיל נֶפֶשׁ וְרוֹחָה וְגַשְׁמָה.

בְּתֻוב (שם) הַז בְּלֵא אֱלֹה יִפְעַל אֶל פָּעָמִים שְׁלֹשָׁ
עַם גָּבָר. וַיַּשְׂרָאֵל, בָּגָלְל שְׁפָרִיזָנִם הַיָּה בְּלֵי
תּוֹרָה, שַׁחַיָּה בְּסֶת, בְּסֶופֶת הַעוֹלָם הַבָּא, חִזְרוּ שְׁלֹשָׁ
פָּעָמִים אַחֲרוֹת בָּגָלוֹת. וַיַּגְּאַלְתֶּם תְּחִיה בַּתּוֹרָה, לֹא יִחְזֹרוּ לְעוֹלָם בָּגָלוֹת.
בָּאוּ רְבוּתֵינוּ וַיְבָרְכוּ אַזְתָּו וְאָמְרוּ: רֹעָה הַגָּאָמָן,
הַקָּדוֹשׁ בָּרוֹךְ הוּא יִפְדַּח אַזְתָּה, וּכְלַיְשָׂרָאֵל יִפְדֹּ
עַל יְדֵךְ, וַתִּתְחַדֵּשׁ עַמְתָּם, וְהֵם עַמְךָ.

מִצְוָה אַחֲר זֹ - לְדוֹן בְּעַרְבִּי בֵּית. וּבָסָוד הַחֲכָמָה
- בֵּית הָאִישׁ זֹ אַשְׁתָּו. אֵם הִיא אַשָּׁה שְׁלֹ
טוֹב וְרָע וְרוֹצָח לְהַמִּיר רְעֵה בְּטוֹבָה, יִפְדַּח אַזְתָּה
מֵאַזְתָּו רְעֵה וַיַּתֵּן לוֹ עַרְך שְׁלָה. אַבְלַ אַשָּׁה שְׁלֹ עַזְיָ
הַחַיִּים, נִאָמֵר בָּה (שם כח) לֹא יַעֲרַבְנָה וְהַב וַיְכֹבֵית
וַתִּמְוֹרְתָּה בְּלֵי פָז, וְאֵין לָה עַרְך, בָּמוֹ שְׁנָאָמֵר (משל)

כ) אֲשֶׁת חִיל עַטְרָת בְּעַלְתָּה, וְגֹאמֶר (שם לא) אֲשֶׁת חִיל
מֵי יִמְצָא וְנוּ, וְזֹו הַשְׁבִּינָה. מֵי שְׁגֹומֶל חַסְד עַמָּה,
אֵין עָרֵך לְשַׁכְרוֹ. וְמֵי שְׁמַרְשִׁיעַ אֲלִיהָ, אֵין עָרֵך
לְעַנְשֹׂו.

כַּמָּה שְׁפָחוֹת יִשׁ לָה שְׁמַטְמָשִׁים אֶזְתָּה, וְלִכְלָל
אַחַת וְאַחַת מְהֻן יִשׁ לָה עָרֵך, וְכָל אַחַת
וְאַחַת אַרְיֵבָה פְּרִיוֹן. אֲבָל מֵי שְׁיוֹרֶשׁ גַּשְׁמָה אוֹ רַוִּיחָ
אוֹ נְפָשָׁת מַהְשִׁבְנָה, לֹא צְרִיךְ פְּרִיוֹן, שְׁעַל הַשְׁבִּינָה
גֹּאמֶר (ישעה מב) אָנָּי ה' הוּא שְׁמֵי וּבְבוֹדי לְאַחֲרָה לֹא
אָתָן. שְׁהַפְּרִיוֹן שְׁלָה תְּלוֵי בְּקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הָוּא.
שְׁמוֹשָׁכִים אֶזְתָּה (אֵל) יִשְׂרָאֵל בְּקַשְׁר תְּפִלִּין, בָּאַזְתָּ
שְׁבָתָה, בָּאַזְתָּ יָמִים טוֹבִים, בָּאַזְתָּ תְּבִרִית וִתְּזָרָה
וּבָבְמָה מִצּוֹתָה, שְׁפְרִיוֹנָה תְּלוֵי בְּקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הָוּא.
זֶהוּ שְׁבָתָהוּ (יחוקאל כ) וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵי, וּבְגָלָלה
(ויקראכו) וְאַתְּ גַם זֹאת. בֶּה בַּמָּה מִצּוֹתָה הֵן שְׁעוֹזִים
בְּנֵי אָדָם עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, וּבַמָּה עֲבֹרוֹת, וְלִכְלָל
מִצְוָה יִשׁ עָרֵך בְּאַוְתָו עַזְלָם. (אֲבָל עַגְשׁ) וְלִכְלָל עַגְשׁ
לְמֵי שְׁעֹזֶר עַלְיָהוּ, אֵין לוֹ עָרֵך וִשְׁעֹזֶר.

מִצְוָה אחר זו - לדין במלחירים נכסיו לכהן. זה שבחותם כל חרם בישראל לך יהיה. וסוד זה (באים ובבאהמה) - כל פטור רחם לכל בשך אשר יקריבו לה' באדם ובבאהמה. רחם בהפוך אחרות ביחסבון (^{דף קעט ע"א}) מעתים ארבעים ושש מאות איברים שבח אדם, עליהם נאמר (חבקוק ג) ברנו רחם תזבור. אחר שפועם אדם ומלחירים אותה בהמה אליו, הרי שורה אל אחר, נחש, שנאמר בו (בראשית ג) אරור אתה מבל הבהמה, והוא לשמאלו האדם. בכלל זה פקד הקדוש ברוך הוא לחתת לכהן, שהוא רחמים, ברכבת, לבנות רנו, שעוזיר אותו האיש מרת, חרב מלאך הפטות, ומעוזיר הימין אליו ברחמים ונכפה רנו השמאלו, וזהו ברנו רחם תזבור.

מי שפועם, שיש לו בעם סם הפטות, שעליו בארו בעלי המשה, כל הבועם באלו עוזר עבודה זרה. משום שצד الآخر בזער באדם, ובאותה בהמה שנוהן לכהן, נפרד ממנה החרם, וסמא"ל אל אחר חרם, ונקבתו קללה, כלולה מכללות שבמשנה תורה. ותקדוש ברוך הוא

ברך בְּכָל הַתֹּרֶה בְּלָה, וּבְכָל הַבְּרִכּוֹת מִימֵין, נְשָׁבָה
אֲחוֹז הַפְּהִזָּן. וּמְשׁוּם זֶה בְּכָל חֶרֶם צְרִיךְ לְתַת לְפָהָן,
נְשָׁהָוָא אֲזָבָל אֶזְתָּה בְּאַשׁ וּמְשֻׁמֵּד אֶזְתָּה מְהֻעוֹלָם,
וּשׂוֹכֶת הָאַשׁ מִשְׁמָאֵל בִּימֵין, נְשָׁהָוָא מִים, וּבוֹ
(אסטר ג) וְחַמָּת הַמֶּלֶךְ נְשָׁבָה.

**מִצּוֹה אַחֲרֵי זוֹ - לְהַפְּרִישׁ תְּרוֹמָה גָּדוֹלָה, וּפְרִשּׁוֹת
שְׁנִים מִמְּאָה.** מה זה תְּרוֹמָה? חַבְמַי
הַיְשִׁיבָה, הַתְּרוֹמָה הָוֹ שְׁצָרִיכִים לְהַפְּרִישׁ שְׁנִים
מִמְּאָה, בְּסְתָרִי תֹּרֶה מֵהֶם? מַי שְׁרוֹצָה לְטַעַם -
אֲםַה הוּא זֶר, יוֹמָת. וְהַינּוּ אֶל זֶר, סְמָא"ל. שְׁתָקְדוֹשׁ
בְּרוֹךְ הַזָּא אָמֵר (שמות שבח) וַיַּקְחֵוּ לֵי תְּרוֹמָה, תְּרִי
(שְׁנִים) מִמְּאָה, לִיחְדוֹ פְּעָמִים בַּיּוֹם, שְׁהַינּוּ שְׁנִים
מִמְּאָה, בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ אֶזְתִּיות שֶׁל "שְׁמַע"
ו"בְּרוֹךְ שֵׁם כְּבָוד מִלְכֹותָ לְעוֹלָם וְעַד" שֶׁל עֲרֵבִית,
וּבְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ אֶזְתִּיות שֶׁל שְׁחִירִת. חַמְרִים
שְׁנִים מִמְּאָה, הֶם שְׁבִינָה עַלְיוֹנָה וּתְחִתּוֹנָה,
בְּשְׁנִיהם צְרִיךְ לִיחְדָּה אֶת הַקְדּוֹשׁ בְּרוֹךְ הַזָּא אַמְּה
שֶׁל שְׁנִיהם, מִהָּה שֶׁל שְׁנִיהם, מִאָה בָּאָמָה. אַפְ"ה
בְּאֶזְתִּיות מִאָה הַזָּא, וְהַזָּא בְּהַפּוֹךְ אֶזְתִּיות הָאַמָּם.

יעוד, (כmedian טו) ותיה **באכלכם** מלחים הארץ
תרימיו תרומה לה'. תרימי, במו (חבקוק ג)
רומ ידיהו נושא. ואותן עשר אכבות שעליותם
לעשרה ספירות, שמן יוד ה"א וא"ו ה"א, שעולים
מ"ה. ובאותיות אלה ביתא, מה עולה מאה,
י"ם ה"צ. וזה שפרשזה רבותינו בעלי המשנה,
(בראים י) ועתה ישראל מ"ה ה' אלקי שאל מעלה.
ואמרי, אל תקרי מה אלא מה, בנגד מה
ברכות שמחיב אדם לברך את רבונו בכל יום,
וזהו שאריך אדם להטעים בכל יום לרבונו,
ומושום זה ויקחו לי תרומה.

ובמה תרומות הן? יש תרומה מהתורה, תורה
מ'. וזהו תרומה, תורה שנתנה בארכעים
יום. ואם התאמרו שאכלתי ממנה, תרי בתוב (שמות
כד) ייחי משחה בהר ארבעים יום וארכעים לילה.
(שמות לד) ללחם לא אבל ומים לא שתה. שמורה
הייתה תרומה זו עדبعث לקדוש-ברוך-הוא. ובין
שהמלך לא אבל, איך אכלו העבדים? שתרי

לְאַחֲר שָׁאָמֵר (שיר השירים ח) אֶרְיתִי מֹזְרִי עִם בְּשָׁמִי,
אַחֲר פֶּד - אָכְלוּ רְעִים, יָאָכְלוּ עֲבָדִיו.

מִצְוָה אַחֲר זו - לְהַפְרִישׁ (לוי תרומה מעשר ויהיא) (תרומות)
מַעַשֵּׂר לְלִוִּי, וְהִיא שְׁבִינָה מִצְדִּימִן, שַׁהְוָא
חַסְד. תְּרוֹמָה גְּדוֹלָה לְפָהָז, מִצְדִּשְׁמָאֵל, שַׁהְוָא
גְּבוּרָה. תְּרוֹמָת מַעַשֵּׂר לְלִוִּי, שַׁהְיָא שְׁבִינָה.

י"ד ה"א וְא"ו ה"י. (במדבר כח) שְׁלֵשָׁה עָשָׂר נִינִים
לְפֶרֶת, מִצְדָּא אֶזְרָאֵל שָׁפְאָמֵר בָּו, (יחוקאל א) וּפְנֵי
שֹׂר מִתְשָׁמָאֵל, וּזֹו גְּבוּרָה. וּעָשָׂרָן לְבַבְשׂ, וּזֹהוּ
י"ד ה"א וְא"ו ה"א (י"ד ה"י וְא"ו ה"י), שְׁעוֹלָה לְעַשֶּׂר
סְפִירֹת, עָשָׂרָן זֹה. וּעָשֶׂר לְמ"ה, וּמ"ה לְמָאָה.

אָבָל שְׁלֵשָׁה עָשָׂר נִינִים י' י', (וְי"ד ה"י וְא"ו ה"י) וּעָזְלִים
(ללי ו לי) לְשְׁלֵשִׁים, וּעָשֶׂר סְפִירֹת בָּהֶם עָזְלִים
אֲרָבָעִים וּשְׁלֵשׁ בִּיצִים, וְתַבֵּל י"ד, חַמְשׁ בִּיצָה,
וְתוֹסֶפֶת מִצְדָּה, וּבֶד מַעַשֵּׂר, שַׁהְיָא מִצְוָה
לְהַפְרִישׁ יִשְׂרָאֵל מַעַשֵּׂר מִצְדָּה אֵת י', מַעַשֵּׂר מִן
הַמַּעַשֵּׂר, אַחֲד מַחְמֵשׁ מִצְדָּא אֵת ה'. בֶּל הַעֲשָׂוִים
שְׁלֵל אֵת י', וְהִיא הַשְּׁבִינָה, אַחֲת מַעַשֵּׂר סְפִירֹת.

א' מְחִימָשׁ הוּא מֵצֶד הַתְּפִאָרָת, שֶׁהוּא חִימָשׁ
מִבָּתָר. וּבְשַׂתְּחַשֵּׁב מִפְלָכּוֹת עַד תְּפִאָרָת, תְּמִצָּא
תְּפִאָרָת חִימָשׁ מִמְּטָה לְמַעַלָּה, וּשְׁבִינָה חִמְיִישִׁית
אֲלֵיו.

וּמֵצֶד אַחֲרֵי הַיָּא שְׁנִי עִשְׂרָגִים לְאַיִל, וּכְזַלְלָת י' י'
הַבְּפִת בְּשֶׁקֵּל הַקְדֵּשׁ, עִשְׂרָה עִשְׂרָה י' ה"ה.
לְאַיִל - זה ו', שֶׁהוּא שֶׁקֵּל הַקְדֵּשׁ, וּזְהָוּ (בְּמִרְבָּר ו')
עִשְׂרָה עִשְׂרָה הַבְּפִת בְּשֶׁקֵּל הַקְדֵּשׁ. וּעוֹד שְׁנִי
עִשְׂרָגִים - י' י' מִן (כְּרִאשִׁית ב') וַיַּיִצְרָר. לְאַיִל - ו' מִן
וַיַּיִצְרָר. וְהַבְּלָא. י' לְמַעַלָּה, י' לְמַטָּה, ו' בְּאַמְצָעָה.
וּעוֹד שְׁלֵשָׁה עִשְׂרָגִים - הַם י' י' י'.

מִצּוֹה אַחֲרֵי זו' - לְהַפְרִישׁ תֹּודָה. וּרְבּוֹתֵינוּ בְּעַלִי
הַמְּשֻׁנָּה פְּרִישֻׁוֹת שְׁתֹודָה עִשְׂרָים עִשְׂרָבוֹנִים,
וּמְתַחְלִקִים עִשְׂרָה עִשְׂרָבוֹנִים לְחִמֵּץ, וּעִשְׂרָה לְמַצָּה.
וּמְעַשְׂרָה שֶׁל מִצָּה עֹזְשִׁים שְׁלֵשִׁים מִצּוֹת. וּמְעַשְׂרָה
שֶׁל חִמֵּץ עֹזְשִׁים עִשְׁרָה חְלוֹת. וּזְהָוּ סְלָת, (וַיָּקָרָא ו')
חְלוֹת מִצּוֹת בְּלִילָת בְּשֶׁמֶן. מְעַשְׂרָה עִשְׂרָבוֹנִים,
שְׁנִיהם יוֹד ה"י וְאַו ה"י, הַיּוּ עֹזְשִׁים שְׁלֵשִׁים מִצּוֹת,

נְשָׁהַם י"י י"י. נִשְׁמָן זֶה לְפָעָמִים הוּא לִימֵין וְלְפָעָמִים
הוּא לְשָׁמָאל וְלְפָעָמִים בָּאָמֵצעַ. רְחָמִים מִבְּלֵץ,
לִימֵינו וְלְשָׁמָאלו.

וְלְפָעָמִים עֲשָׂרָה לִימֵין, וְאֵין פּוֹתָה תַּיִן בּוֹ מֵעָשָׂר
מִלְּבָיוֹת. וְלְפָעָמִים יוֹד לְשָׁמָאל, וְאֵין
פּוֹתָה תַּיִן בּוֹ מֵעָשָׂר שׂוֹפְרוֹת. וְלְפָעָמִים יוֹד
(דף קעט ע"ב)
בָּאָמֵצעַ, וְאֵין פּוֹתָה תַּיִן בּוֹ מֵעָשָׂר וּבְרוֹנוֹת.

עַל פִּי ה' יְחִנוּ וְעַל פִּי ה' יְסֻעוּ אֶת מְשֻׁמְרַת ה'
שְׁמָרוֹ (כמבר ט). שְׁלָבָל י' יִשְׁאַל בְּעֵת כְּבָשָׂר
שְׁלָשׁ חִזּוֹת הַזָּן בְּגַד שְׁלָשׁ יְוָדִין, וְאַרְבָּעָה פְּנִים
לְכָל חִיה בְּגַד אַרְבָּעָה פְּנִים (אותיות) שְׁלָל יְהוָה, עַל
פִּי ה' יְחִנוּ וְיְסֻעוּ.

שְׁמָרוֹ - זו הַשְׁבִּינָה שְׁשׁוּמָרָת לְאוֹתָם שְׁשׁוּמָרים
שְׁבָתוֹת וִימִים טוֹבִים, שְׁבָגְלָל זֶה לֹא זֶה
שְׁבִּינָה מִישְׁרָאֵל בְּכָל שְׁבָתוֹת וִימִים טוֹבִים, וְאַפְלוּ
בְּשְׁבָתוֹת (כ"ט) הַחַל, אֶלָּא שְׁהִיא סְזָנָרָת וּמְסָגָרָת
בָּהָם.

בְּכָל תִּפְלֵה הִיא עוֹלָה לְשֶׁם יְהוָה, עַד שְׁמַגִּיעָה
לְמִרְכָּבָה (שֶׁל חַיּוֹת) שֶׁל הָאָבוֹת הָעֲלִיוֹנִים,
שֶׁחָמָם: גָּדוֹלָה, גָּבוֹרָה, תִּפְאָרָת. שְׁיִשׁ לָהֶם שְׁנִים
עַשְׂרֵה פָּנִים בְּגַד שְׁנִים עַשְׂרֵה שְׁבָטִים. וּבְפִי שֶׁהִיא
מִלְּפָדָת זְבוֹת עַל אַלְוִ בְּעָלִי הַתִּפְלֵה וּבְעָלִי זְבוֹת
בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה מִהְתֹּרָה - בְּכֵד יְחִנוּ עַל זְבוֹת
שְׁלָלָם וּבָן יְסֻעִי לְגַפְתָּם, וּבְכֵד יוֹרְדָת שְׁמִירָה אֲלֵיכֶם.

אַלְוִ שְׁעוֹשִׁים זְבוֹת עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, יוֹרֵד
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמִרְכָּבָתוֹ שְׁעִשָּׁה,
וּבְאַרְבָּעָה שְׁזָמְרִים שֶׁלָוּ, וּמֵי שְׁעוֹשָׁה זְבוֹת שְׁלָלָ
עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, יוֹרֵד עַלְיָהֶם בְּמִרְכָּבָתוֹ, וּעַל
חַרְשָׁעִים יוֹרֵד עַלְיָהֶם בְּמַעֲשֵׂיָהֶם בָּאָוֹתָם שְׁדִים
וּמַזְיקִים וּמְלָאָכִי חַבְלָה בְּמִרְכָּבָתֶם לְהַפְרָעָ מֵהֶם.
(זְבוֹת שְׁלָל עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עַלְיָהֶם בְּמִרְכָּבָתוֹ וּבְאַרְבָּעָ
חַיּוֹת שֶׁלָוּ. וּמֵי שְׁעוֹשָׁה זְבוֹת עַל מִנְתָּה לְקַבֵּל פָּרָם, יוֹרֵד עַלְיָהֶם בְּמִרְכָּבָה שֶׁל
חַעֲבָד מִטְּטוֹרָוֹן וּבְאַרְבָּעָה שְׁזָמְרִים שֶׁלָוּ. וּלְרַשָּׁעִים יוֹרֵד עַלְיָהֶם בְּמַעֲשֵׂיָהֶם, בָּאָוֹתָם
שְׁדִים וּמַזְיקִים וּמְלָאָכִי חַבְלָה עָזָן וּמְשִׁיחָתָא אָפָּה וְתִמְהָה בְּמִרְכָּבָה שְׁלָלָם לְהַפְרָעָ מֵהֶם)
פָּתָחוּ בְּעָלִי הַמְּשִׁנָּה וְאָמְרוּ, וְדָאִ בְּהָזֶה. אָשָׁרִ

חֶלְקָד רֹצֶחֶת חַפְּאָמָן. (עד כאן רעיון מהימנא). בְּרוֹךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמָלֵךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.